

Indicadors de conjuntura econòmica

ÍNDEX DE PREUS DE CONSUM, DE PREUS INDUSTRIALS I DE PRODUCCIÓ INDUSTRIAL

CATALUNYA 2018-2019		
	Variació mensual (%)	Variació interanual (%)
Índex de preus de consum ¹	0,2	1,0
Índex de preus industrials ¹	0,2	1,5
Índex de producció industrial	-	-0,7 ²

Font: Idescat.

1) Darrera dada: maig 2019.

2) Variació interanual de l'índex dels quatre primers mesos de l'any (2018-2019) corregit d'efectes de calendari.

Indicadors de mercat de treball

ATUR REGISTRAT, CONTRACTES I AFILIACIÓ

CATALUNYA Maig 2019		
		Var. Interanual (%)
Atur registrat ¹	371.091	-3,8
Homes	158.209	-4,6
Dones	212.882	-3,1
Ctes. indefinits ¹	39.433	-1,9
Homes	21.452	-3,4
Dones	17.981	0,0
Ctes. temporals ¹	265.278	0,6
Homes	141.470	2,1
Dones	123.808	-1,0
Afiliació. Total Sistema ²	3.465.172	2,3

1) Font: Observatori del Treball i Model Productiu. Departament de Treball, Afers Socials i Famílies.

2) Font: Seguretat Social. Ministeri de Treball, Migracions i Seguretat Social.

Informe sobre la qualitat de l'ocupació de la indústria a Catalunya

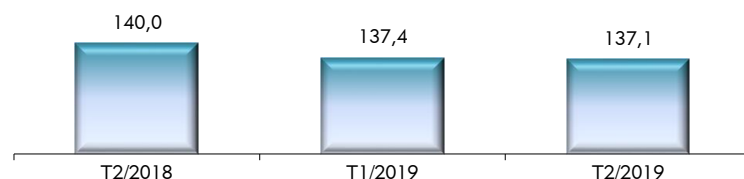
GUANY MITJÀ PER HORA TREBALLADA DE LA INDÚSTRIA I AL CONJUNT DE L'ECONOMIA

Al llarg de tota la sèrie analitzada, el guany mitjà per hora treballada és superior a la indústria que al conjunt de l'economia.

Aquestes diferències salarials a preus constants, entre la indústria i el conjunt de l'economia, augmenten en els quatre anys més intensos de baixades salarials: d'un 5,0% l'any 2010 a més d'un 10,0% l'any 2014. És a dir, en aquest àmbit temporal, la pèrdua d'ingressos per hora treballada (salaris) a la indústria va ser inferior a la de l'agregat dels sectors. La pèrdua de llocs de treball (nombre de treballadors) durant la recessió iniciada l'any 2008 va ser, però, més intensa a la indústria que al conjunt de l'economia.

ÍNDEX DE CONFIANÇA EMPRESARIAL HARMONITZAT

CATALUNYA 2018-2019

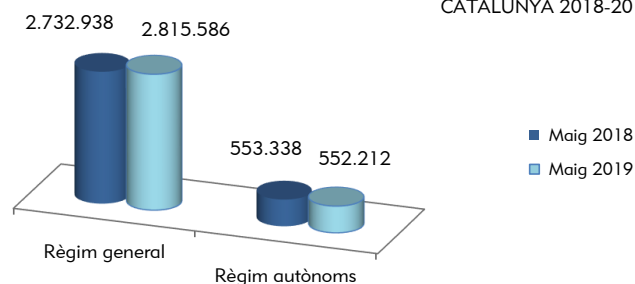
Unitats: Marxa del negoci. Saldo de respostes (Positives/Negatives). Índex ponderat d'evolució i expectatives.

Font: Idescat.

Els preus de consum han pujat el 0,2% aquest darrer mes de maig, fet que situa la variació interanual en l'1%, una taxa més baixa que la del mes passat. Al mes de maig els preus industrials van pujar només el 0,2%, mantenint la variació interanual en l'1,5%. La producció industrial dels quatre primers mesos del 2019 ha estat el 0,7% més baixa que la del mateix període de l'any anterior. L'ICEH del segon trimestre de l'any, tenint en compte la marxa del negoci, tot i ser positiu és inferior respecte del primer trimestre i respecte del segon trimestre de l'any passat.

AFILIACIÓ A LA SEGURETAT SOCIAL

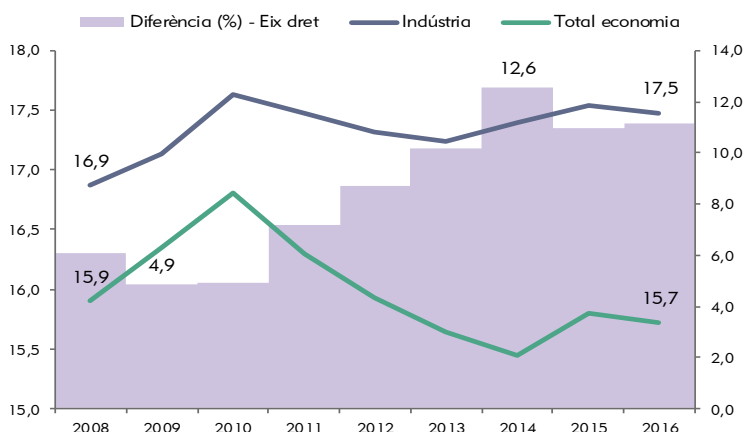
CATALUNYA 2018-2019

Al mes de maig¹ l'afiliació a la Seguretat Social ha augmentat un 2,3% respecte al mes de maig de l'any anterior. En el mateix període els treballadors afiliats al règim general² han tingut un increment del 3% i els treballadors afiliats al règim especial d'autònoms³ han tingut un decrement del 0,2%.

(1) Afiliats en alta el darrer dia de mes. (2) Excloso del règim general el Sistema Especial Agrari i el Sistema Especial de Treballadors de la Llar. (3) Inclòs el Sistema Especial per a Treballadors per Compte Propi Agrari -SETA-.

CATALUNYA 2008-2016

Unitats: euros constants (preus 2014).

Font: elaboració pròpia a partir de l'Enquesta anual d'estructura salarial (Idescat).

INFORME SOBRE LA QUALITAT DE L'OCUPACIÓ DE LA INDÚSTRIA A CATALUNYA

El 26 de novembre de 2018 el Ple del Consell de Treball, Econòmic i Social de Catalunya va aprovar l'informe "La qualitat de l'ocupació de la indústria a Catalunya".

Els darrers anys s'ha produït una certa recuperació de l'ocupació coincidint amb el creixement de l'economia. Tot i així, però, hi ha dubtes sobre la qualitat de l'ocupació que s'està generant. Històricament, la qualitat de l'ocupació a Espanya, i per extensió a Catalunya, ha estat baixa en comparació a altres països europeus, per bé que la qualitat de l'ocupació a la indústria respecte a altres sectors sigui més elevada. La motivació d'aquest informe, doncs, va raure en estudiar un dels sectors tractors de l'economia pel que fa a qualitat de l'ocupació, però que, al mateix temps, ha estat un dels més afectats per la crisi econòmica.

La qualitat de l'ocupació és multidimensional, fet que en complica la mesura i obliga a estudiar-ne diferents aspectes, sense que sigui fàcil arribar a ponderar-los. Així, s'ha optat per estudiar els salaris, la temporalitat, el temps de treball, la conciliació, la formació, la representació i participació dels treballadors, els factors físics, les condicions psicosocials i organitzatives i els riscos en la seguretat. Alguns d'aquests aspectes també s'han estudiat a partir dels fulls estadístics de vint-i-dos convenis sectorials.

Un dels principals problemes pel que fa a qualitat de l'ocupació és la inestabilitat laboral, que deriva en una elevada taxa d'atur i que pot provocar períodes d'atur llargs per al treballador/ra. Respecte al conjunt de l'activitat econòmica, el sector industrial, en proporció, ha destruït un major nombre de llocs de treball durant la recessió iniciada l'any 2008. En canvi, però, ha mantingut millor els salaris per hora treballada i el nombre d'hores treballades de la població que ha conservat el lloc de treball. Això fa que en aquests dos ítems la indústria romangui per sobre de la mitjana. En el cas del nombre d'hores treballades a la setmana això és fruit del major percentatge de població que fa una jornada de 40 hores setmanals. En aquest sentit, la taxa de treball a temps parcial ha estat històricament baixa a la indústria en comparació amb el conjunt d'activitats econòmiques. Així mateix, aquesta ha augmentat menys en activitats industrials que en l'agregat de l'economia durant els últims anys.

La taxa de temporalitat sempre ha estat més baixa a la indústria que al conjunt de sectors d'activitat econòmica, tot i que les diferències s'han reduït lleugerament des de l'any 2008. En canvi el pes dels contractes temporals firmats a la indústria supera al del conjunt de l'economia, fet que podria indicar una rotació elevada. Així mateix, s'observa un ús més habitual de treballadors contractats a través d'ETT a la indústria. En aquest sentit, destaca el nombre de contractes necessaris per crear un lloc de treball, més elevat a la indústria que al conjunt de l'economia.

Pel que fa a la formació, d'una banda destaca el desajust entre la formació dels treballadors/res i la demanda de qualificacions de la indústria. D'altra banda, la indústria té plantilles amb un percentatge de població amb estudis de secundària de primera etapa o inferiors per sobre de la mitjana, i també existeix una aparent sobrequalificació autopercebuda pel desenvolupament de les tasques al lloc de treball. Així mateix, el percentatge de població ocupada que es forma s'ha reduït els últims anys, tant a la indústria com a l'agregat dels sectors. Aquest últim fet contrasta amb l'evolució a la majoria de països europeus, on el percentatge de treballadors que es formen ha crescut l'última dècada.

En matèria de condicions psicosocials i organitzatives en el lloc de treball, l'informe aborda alguns dels aspectes que poden generar situacions de risc laboral i, així, minvar la qualitat de l'ocupació. En aquesta línia, les dades analitzades indiquen que, respecte al conjunt de l'activitat econòmica, a la indústria hi ha una capacitat més gran per aturar-se i fer una pausa i les exigències emocionals que requereix el lloc de treball (derivades de la interacció entre el treballador o treballadora i la persona destinatària del seu treball) són més petites. Tot i així, les persones treballadores en aquest sector tenen la percepció que es treballa a gran velocitat, amb terminis ajustats, amb temps insuficient i amb poca autonomia.

L'autopercepció del riscs per a la salut i la seguretat laboral a la indústria és més alta que en l'agregat dels sectors, especialment pel que fa a riscos físics, químics i biològics. Així mateix, el sector industrial presenta xifres d'accidentabilitat i de malalties professionals (sobretot les derivades d'agents físics) per sobre de la mitjana.

De l'estudi realitzat es desprèn que hi ha branques industrials que sobresurten per tenir, aparentment, una millor qualitat de l'ocupació. Seria el cas de l'energia, la química i cautxú i la maquinària i material elèctric. En canvi, hi poden haver branques industrials amb una qualitat de l'ocupació més baixa. És el cas de l'alimentació i tèxtil, arts gràfiques i aigua i residus. Aquestes se situen a la cua de la indústria en alguns, o molts, dels aspectes tractats: salaris per hora treballada més baixos, majors taxes de temporalitat, de treball a temps parcial, etc.

En termes generals, els resultats d'aquest informe coincideixen amb el que apunten altres estudis pel que fa a la qualitat de l'ocupació des d'un punt de vista sectorial a Europa. És a dir, les diferències en matèria de qualitat de l'ocupació entre les diferents branques d'activitat de la indústria no són un fet exclusivament català, sinó més aviat sectorial a escala europea.

[Per a més informació podeu consultar el nostre web.](#)